

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2019. szeptember

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő, péntek 9 -12 óra, kedd 14 -17óra, csütörtök 15-18 óra

Isten szeretete szuverén

Istentiszteleti alkalmakon, bibliakörön, csendesnapokon, táborokban sokszor és sokat hallottunk, hallunk Isten irántunk való szeretetéről. Beszélgetünk is róla, különösen, amikor kellemes, pozitív dolgok érnek bennünket és ezért Isten szeretetét is tapinthatóan érezni véljük. Mégis, amikor krízishelyzetek, próbák, nehézségek érik, vagy csupán beleszűrünk a hétköznapi rutinjába, hajlamos a hívő ember megfedkezni Isten szeretetének valóságáról és ezáltal tovább súlyosbítani saját válságát. Tapasztalatom és meggyőződésem, hogy a probléma gyökere abban keresendő, hogy Isten szeretetét tekintve magunkból, az általunk nyújtani képes szeretet korlátaiból indulunk ki tudat alatt is. Ez a kimondatlan premissza oda vezet, hogy a gyakorlatban különböző feltételekhez kötjük Isten szeretetét, így korlátozva függetlenségét (szuverenitását) és kizárva abból magunkat vagy másokat. A következőkben sorra veszem azokat a tényezőket, amelyekkel tudva vagy tudattalanul függőségi viszonyba szoktuk hozni Isten irántunk való szeretetét:

- A személyünk. „Isten nem szerethet egy ilyen embert, mint én.” – mondják sokan. Valójában, ha Isten ránk lenne tekintettel, egyikünket sem szeretné, mivel egyetlen ember sem szolgált rá soha szeretetére (*Róm 3,10-18.23*). Ahogyan Spurgeon mondta a kálvinizmus vé-

delmében: „az Úr nagyon kellett, hogy szeressen engem születésem előtt, különben nem látott volna bennem semmi szeretni valót születésem után.” Istennél azonban nincs személyválogatás (*Róm 2,11; 1Pt 1,17*), így személyünk semmilyen mértékben sem képes befolyásolni irántunk érzett szeretetét.

- Az érzéseink. „Nem érzem Isten szeretetét” – mondja az érzelmközpontú hívő. Érzéseink, érzelmeink azonban viharos sebességgel változnak hormonrendszerünk, az időjárás és számtalan egyéb tényező függvényében. Találónan mondja Jeremiás, hogy érzelmeink csalárdak (*Jer 17,9*). Ahogyan a Nap fényessége nem függ az azt eltakaró felhőktől, úgy nem függ Isten övéi iránt érzett szeretete sem az érzéseinktől. Isten nem ember, így nem változik sem Ő, sem szeretete (*4Móz 23,19*).

- A bűneink. A bűntudat, önvád sokszor mondatja az emberrel, hogy „egy ilyen bűnöst, mint én, nem szerethet Isten.” Ezzel szemben a Szentírás egyértelműen kijelenti, Isten szeretete éppen azért csodálatos és utánozhatatlan, mert amikor még bűnösök voltunk, értünk adta Krisztust (*Róm 5,8*). Önámítás azt gondolni, hogy van olyan állapotunk, amikor méltóak vagyunk Isten szeretetére. Legjobb állapotunkban sem vagyunk elég jók ahhoz, hogy kiérdemelhessük, és legrosszabb állapotunkban sem vagyunk túl bűnösök ahhoz, hogy méltatlanná váljunk rá. Isten szeretete ugyanis nem méltósági alapon, hanem az Ő ti-

tokzatos végzése szerint adatik (*5Móz 7,7-8; Mal 1,2-3*).

• A körülményeink. „Ha Isten szeret, miért ért mindez engem?!” – kérdezik sokan egyéni vagy közösségi tragédiák alkalmával. Isten szeretete azonban nem garantál szenvedésmentes életet. Sőt, többször felhívja rá a figyelmet az Írás, hogy az övéi szenvedni fognak (*ApCsel 14,22; Fil 3,10; 1Pt 4,1*), mi több, adott esetben fenyíteni is fogja azokat, akiket szeret (*Zsid 12,5-13*). A bővölködés evangéliumának (ún. prosperity gospel) veszélyes tévelygése Isten szeretetét, jó tetszését vagy Vele való kapcsolatunk milyenségét külső körülményeinkhez mint mérőeszközhöz kötni.

Összefoglalva a fenti gondolatmenetet: Isten szeretete szuverén úgy eredetében, mint megnyilvánulásaiban. Isten szeretete Krisztusban jelentetett ki visszavonhatatlanul. Nem függ a személyünktől, semmilyen pozitív vagy negatív tulajdonságunktól. Nem befolyásolják az érzéseink és nem szakíthatnak el Tőle bűneink, sem semmilyen hatalmasság

(Róm 8,38-39). Független körülményeinktől, hovatovább, a külső szemlélő számára nyomorúságosnak tűnő körülmények a hívő életében Isten szeretetből fakadó fenyítő, nevelő munkáját is jelenthetik.

Mit tehetünk, ha a fenti tényezők közül egy vagy több rendszeresen és tartósan elhomályosítja előttünk Isten szeretetének valóságát? A legfontosabb, hogy újra meg újra tudatosítsuk magunkban az Úr Jézus értünk végzett váltságát, mert ez Isten szeretetének alfája és ómegája. Hasznos emellett felidézni azokat az emlékeket, amikor közel éreztük magunkhoz Isten szeretetét és megerősíteni magunkban, hogy Isten ma is pont ugyanaz és ugyanannyira szeret, mint akkoriban. Kiemelt fontosságú továbbá a napi csendesség (igeolvasás, elmélkedés, imádság) gyakorlása ebben a helyzetben, hogy Isten szava „ír s gyógyító erő” lehessen számunkra.

*dr. Jobbágy Péter
gazdasági gondnok*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Tanévkezdés a Jókaiiban

A 2019/2020-as tanév szeptember 2-án kezdődött az ország minden általános iskolájában. Tanévnyitó istentiszteletünkre 470 tanulónkat vártuk, akik közül csaknem 100 első osztályos először lépete át az iskola kapuját. Intézményünkben 21 osztály kezd meg általános iskolai tanulmányait, melyből az első évfolyamon négy osztályt tudtunk indítani. Az

istentiszteletet Almásiné Tar Gabriella, iskolalelkész tartotta, a mesebeli elemeket is tartalmazó gondolatok kicsiket-nagyokat egyaránt megérintettek. Az ünnepi műsort a második évfolyamosok adták, köszönjük a gyerekek és felkészítőik munkáját.

A nevelőtestület új munkatársakkal bővült, tanítónénik, tanítóbaCSI és tanárnénik érkeztek az állományba. Többen közülük angol nyelvi végzett-

séggel, szakkollégiummal rendelkeznek, ünnepi eskütételükre szeptember 1-jén került sor a Deszkatemplomban tartott istentiszteleten.

A tanévnyitót megelőző időszakban már megkezdődött iskolánkban a munka, aktualizálásra kerültek az intézmény életét meghatározó tanügyi dokumentumok. A változások közül kiemelkedik, hogy a nevelőtestület úgy módosította a Szervezeti és Működési Szabályzat és a Házi rend vonatkozó pontjait, hogy a szülő által - az egy tanévben - igazolható napok száma háromról tízre emelkedett. A részletek elérhetőek az intézmény honlapján a dokumentumok menüpontban. Tanulóink továbbra is bővíthetik ismereteiket a szakköri foglalkozásokon, iskolánk mindkét tagozatán folytatja munkáját a matematika tehetségműhely a Református EGYMI-vel együttműködésben, de a természetjárás sem hiányzik a palettáról. Lemaradó tanulóinkat korrepetálásokon erősítjük, hogy fel tudják venni az évkezdés tempóját.

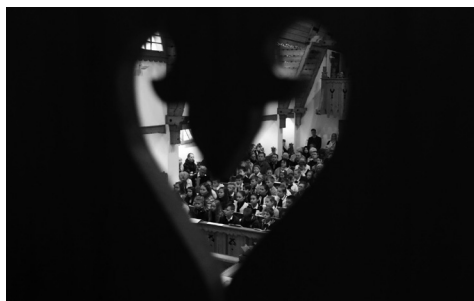
A tavaly megújult tanulószobai rendszer bevált, 15 óráig idén is tanulás lesz és utána lehet különböző szakköri foglalkozásokon részt venni. Akik végeztek a

tanulással egy külön csoportban játszva töltik el a délután fennmaradó részét. A tanulószobákat az intézmény udvarán ideiglenesen elhelyezett konténer-tantermekben helyeztük el, melyekre a folyamatban lévő építkezés befejezéséig lesz szükség. Ebben a tekintetben egy átmeneti év van előttünk, kérjük mindenki belátását és türelmét. A bővítésnek köszönhetően nyolc új, modern tanterem fogja várni a tanulóifjúságot.

A szeptember a versenynevezések időszaka, ekkor lehet jelentkezni diákjainknak színvonalas versenyekre. Honlapunk versenyeredményekkel kapcsolatos cikkei alapján joggal lehetünk büszkék tanulóinkra, a 2018/2019-es tanév folyamán több országos és nemzetközi dobogós hellyel öregbítették iskolánk jó hírét.

Iskolánk minden dolgozóját az a cél vezérli, hogy tanulóink hitben és tudásban gazdagodjanak a most induló tanév során, hogy a mottóban megfogalmazott cél megvalósuljon.

*Vadasné Joó Katalin
igazgató*

tanévnyitó istentisztelet Gyülekezetünkben

A Jókai új pedagógusainak bemutatkozása

Kedves Testvérek! Az idei tanévvel is több új pedagógust köszönhetünk a Jókai iskolában. Kérem, fogadják szeretettel a bemutatkozásukat!

*„Légy újból nyugodt,
lelkem, mert jól bánt
veled az ÚR” (Zsolt
116,7)*

Közel negyed évszázada vagyok pedagógus, és pályám során mindig arra törekedtem, hogy az

iskolában otthon érezzem magam. Viszszatekintve eddigi szakmai életutamra, számtalan alkalommal tapasztaltam meg a fenti bibliai mondat valóságát: pedagógusi munkám során valóban jól bánt velem az Úr!

Tanítóként végeztem a Debreceni Tanítóképző Főiskolán 1991-ben. Később több diplomát is szereztem, de ha megkérdezték, mi a foglalkozásom, mindig azt mondtam: tanító vagyok. Kezdő pedagógusként még állami fenntartású iskolában kezdtem pályafutásomat, majd később nyílt lehetőségem egyházi intézményben tanítani. Ekkor tapasztaltam meg, hogy milyen jótékony hatással bír a hitélet mindennapi alkalmazása az iskola légkörére, a tanulók magatartására, a nevelői közösségre. Gyermekként sokat hallgattam édesapám szeretetteljes visszaemlékezését a Sárospataki Református Kollégiumban eltöltött éveiről,

kicsit irigykedve nézve arra a szeretetkapocsra, ami még öregdiák korukban is összetartotta őket. Nekem nem adott meg, de eldöntöttem, hogy ha lesz gyermekem, református gimnáziumba fog járni. Férjem is támogató volt ebben az elképzelésemben, így fiunkat, kicsi korától kezdve keresztyén hitben neveltük. Jött velünk a gyülekezetbe, rendszeresen járt gyermek istentiszteletre, nyári biblia táborba. Az ő számára már természetes volt az, hogy ünnepekkor a templomban szerepléssel szolgált, hogy konfirmált. Jelenleg a Lévay Református Gimnáziumban folytatja tanulmányait, ahol elmondása szerint ő is „otthon van”. Örömmel tölt el, hogy ebben a tanévben a Jókai Mór Református Általános Iskolában folytathatom tanítói munkámat. A Gyülekezet előtt tett esküvel szeretném megszolgálni a nekem szavazott bizalmat. Sokan azt mondják, hogy jó iskola, szerencséd van, hogy odakerültél. Én azt mondom, ez nem szerencse, ez maga a Gondviselés.

Kontra Beáta

Miskolcon születtem 1993. február 18-án és egész eddigi életemben Borsod-Abaúj-Zemplén megyében éltem. Felsőzsolcán lakom, de már az általános iskolát is Miskolcon végeztem, nem máshol, mint szeretett Jókai sulinkban. Elsős koromban még

az intézmény nem volt református, de később ez megváltozott, és rendkívül nagy hatással volt rám a Deszkatemplom világa. Nagyon sok jó élménnyel gazdagított engem az iskola és pedagógusai, továbbá családomnak is szerves része lett. A rokonságunkban több jóka is pedagógus van, ez pedig nagyon jól mutatja mennyire kiváló az iskola mind a gyermekek, mind a pedagógusok számára.

A Jókai után az angol nyelvi készségem erősítése érdekében a Berzeviczy Gergely Szakgimnáziumba jártam, majd a Miskolci Egyetemen is eltöltöttem kis időt. Végül tanítói diplomámat az Eszterházy Károly Egyetem Sárospataki Campusán szereztem angol választott műveltségi területtel. A 2019 szeptemberében kezdődő tanévben arra kaptam lehetőséget, hogy angolt tanítsak több osztályban is és megismertessem őket a nyelv szépségeivel Rendkívüli módon várom már a közös munkát a kollégákkal, és persze elsősorban a gyerekekkel.

Farkas Kristóf

Koncsol-Thuróczy Krisztinának hívnak, 1976. május 7-én, Szikszón születtem. Hidasnémetiben nevelkedtem, ahol anyai nagymamám kíséretében rendszeresen jártam hittan-

órákra és misékre, így elsőáldozó, majd később bérmálkozó is lettem.

Középiskolai tanulmányaimat már Miskolcon, a Herman Ottó Gimnázium angol tagozatán folytattam. Diplomámat 1998-ban az Eszterházy Károly Egyetem Sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolai Karán angol nyelv oktatására képesített tanítói szakon szereztem. A diploma megszerzése után a Nebuló Oktatási Alapítvány által fenntartott magániskolában, a Nebuló Általános Iskolában helyezkedtem el, ahol 13 évig angol nyelvet tanítottam. Ebben az intézményben is éppen olyan fontos volt számomra a tehetséges tanulók támogatása, mint a hátrányos helyzetű tanulókkal való foglalkozás.

A kisgyerekek nevelése és oktatása mellett, szabadidőmben középiskolások és felnőttek angol nyelvi oktatásával is foglalkozom. A TELC illetve az EURO Nyelvvizsga tanfolyamszervező és vizsgáztatói tréningjét is elvégeztem, a gyakorlatban nyelvvizsgáztató tanárként is dolgozom.

Miután megszülettek gyermekeim, pályámat 2016-tól a Miskolci Kazinczy Ferenc Magyar - Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában folytattam szintén angoltanárként.

Ebben az évben lehetőségem nyílt arra, hogy a Jókai Mór Református Általános Iskola tantestületének tagja legyek. Örömmel tapasztalom, hogy az iskola szellemisége, tradicionális alapelvei, ugyanakkor az újdonságokra való nyitottsága teljes mértékben összeegyeztethető saját személyiséggemmel, gondolkodásommal. Hiszem azt, hogy az iskolában eltöltött időt a pedagógus

szaktudása, a gyermek aktivitása és a szülők támogató hozzáállása teheti igazán sikeressé. Valamennyi munkaterületen próbálom követni tanítói hitvallásomat: „Követelek tőled, mert szeretlek!” Örömteli várakozással tekintek az elkövetkező év pedagógiai feladataira és kihívásaira.

Koncsol-Thuróczy Krisztina

Tanévnyitó a Jókaiban

2019. szeptember 2-án hétfőn ünnepelőbe öltözött diákok és pedagógusok töltötték meg a Jókai Mór Református Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Óvoda auláját azért, hogy részt vegyenek az ünnepélyes tanévnyitón.

Az ünnepségen résztvevőket elsőként az iskola lelkésze köszöntötte, majd Vadasné Joó Katalin igazgató asszony mondta el ünnepi beszédét. Az igazgatói beszédből megtudtuk, hogy a 2019-2020. tanévet 4 első osztály kezdi el az intézményben. Szép pillanat volt, amikor az elsőök a tanító nénik vezetésével bevonultak az aulába, ahol hangos tapsal fogadták őket. Az évnyitót az első és második tanulók színvonalas műsora gazdagította.

Az új tanévben új kollégák is érkeztek az intézménybe, akik 2019. szeptember 1-jén vasárnap, a Deszkatemplomban a Tetemvári Gyülekezet előtt tettek esküt arra, hogy tanári tisztükben híven és lelkiismeretesen járnak el és a gondjaikra

bízott tanulókat nem csak tanítják, hanem Jézus Krisztus szellemében nevelik. Az iskolába lépőket fogadja áldás, az itt eltöltött idő békesség legyen!

Sass Ágota Gabriella
8.a osztály

Hírek óvodánk életéből

Ez az ige állt annak a meghívónak egyik oldalán, amely a nagycsoportosok ballagására hívogatott. Ez az az ige, amelynek mondanivalóját minden nap igyekeztünk a gyermekek szívére helyezni, értelmébe írni. Bízod rá magad az Úrra, szeresd Őt és felebarátodat, imádkozz, higgy, és az Úr veled lesz, vigyáz rád. A hittan foglalkozásokon Gabi néni, áhítatokon az óvó nénik ezt próbáltuk, próbáljuk átadni nekik. Harminc nagycsoportosunk ballagott május végén, 23 a Kiscsillag, 7 pedig a Szivárvány csoportból. Ők szeptember 2-ától zömében a Jókai Iskola padjaiban ülnek. Vezesse őket az Úr minden útjukon, adjon nekik sikerélményeket, szórja rájuk gazdag áldásait! Minden csoport színvonalas évváró műsorral mutatta be a szülőknek, nagyszülőknek, családtagoknak, mit tanultak az évben.

A nyári szünet és a szeptemberi évkezdés ismét az építkezés jegyében telt. A felújítás az utolsó fázisához érkezett, a világítódvarból tornaszoba kerül kialakításra. Reméljük, hogy mielőbb készen lesz, nagyon várjuk, hogy birtokba vehessük. 135 gyermekkel indul az új nevelési év, a Halacska csoportba 29, a

Kiscsillag csoportba 30, a Szivárvány csoportba 26, a Bárányka csoportba 30 és a Felhőcskébe 20 gyermek jár. Megkezdődött a kiscsoportosok beszoktatása, az első héten 15-en érkeztek, mindenki bölcsiből. Hála Istennek, nagyon talpraesett, ügyes gyermekek, alig hallani sírást a csoportszobából. Szerdán jó részük már az oviban aludt. Nagy szeretettel vártuk őket, és várjuk a hozzájuk

csatlakozókat is. Már felvettük a kapcsolatot a Református EGYMI-vel, ebben az évben is felméri a tanköteles korú gyermekeinket, és akinek szüksége van rá, fej-

leszteni fogják. A Református Értéktermő tehetséggondozó program is folytatódik az évben, sőt kiegészül a mozgás tehetségműhellyel, köszönhetően a szép új tornaszobának. Az iskolából Eszter néni, a logopédus már megkezdte a felmérést, ha befejezi, azonnal kezdődnek a logopédiai foglalkozások. Folytatódnak a fakultatív különfoglalkozások zömében a nagycsoportos korú gyermekek körében. Felmérjük az igényeket, és így indul majd a zeneovi, az angol, a sakk, a néptánc, a kutyás terápia, a LEGO programozó ovi és a koresolya. Minden fejlesztés és különfoglalkozás óvodai időben zajlik majd, ez nagy könnyebbség a szülőknek, hiszen sehová nem kell elvinni a gyermekeket. Ennek a nevelési évnél a munkatervünkben is szereplő igei vezérfonala: „Szüntelen imádkozatok!” (1Thessz 5,17). Imádkozunk, és

kérjük a testvéreket is, hogy hordozzák imádságban az iskolát és az óvodát, az odajáró gyermekeket, az ott dolgozó felnőtteket, az ott folyó munkát.

Néhány gyerekszájjal szeretnék mosolyt csalni a kedves olvasók ajkára: Á.B-nek nagyon folyt az orra, kérdeztem, hogy megfázott, vagy allergiás. Azt válaszolta, hogy allergiás a mogyoró pollenjére, a parlagfűre és a fekete özvegyre.

Ahogy közeledett az évvége, emlékekről beszélgettünk a nagyokkal, és bizony ilyenkor előfordult, hogy könnyes lett a szemünk. D.R. egyszer így mesélte az

„MERT MEGPARANCSOLJA ANGYALAINAK, HOGY VIGYÁZZANAK RÁD MINDEN UTADON, KÉZEN FOGVA VEZETNEK TÉGED, HOGY MEG NE ÜSD LÁBADAT A KŐBEN.” (ZSOLT 91, 11-12)

anyukájának: Mariann néni be szokott könnyezni. A Bárányka csoportban beszélgettek a gyerekek: Zs: ti nem is tudjátok, hol lakunk! M: a mi házunk mesze van! E: mi meg L-val együtt fogunk lakni, mert ő lesz a férjem! A kiscsoportos B.H. elmondta, hogy pénteken nem jön oviba. Megkérdeztem, hová mennek, ő így válaszolt: szabadságra! J.A-nak kistestvére született. Mikor először hozták be az oviba, A. azt mondta az édesanyjának: biztosan tetszeni fog az óvá néniknek az újszülött!

*Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvodapedagógus*

A Deszkatemplom újjáépítésének 20. évfordulója

2019. április 28-án, vasárnap, 10 órakor tartottuk ünnepi hálaadó istentiszteletünket a Deszkatemplom újjáépítésének 20. évfordulója alkalmából.

Almási Ferenc vezető lelkipásztor a templom karzatába vésett ígével köszöntötte a gyülekezetet: „Ti magatok is mint élő kövek épüljetek lelki házzá” (1 Péter 2,5a)

A lectiót a korábban gyülekezetünkben szolgáló Nt. Fehér Norbert olvasta fel a Zsoltárok könyve 84,1-13 szakaszból, majd ezt követően az ígét dr. Benke György, korábban szintén gyülekezetünkben szolgáló lelkipásztor hirdette Mikeás 4,1-2 alapján.

Az igehirdetésben nagytiszteletű úr röviden összegezte a keresztyénség jelenlegi helyzetét mai világunkban: a keresztyének napjainkban is ki vannak téve üldözésnek, gondoljunk csak a közelmúlt eseményeire, a Srí Lanka-i merényletre. Európában és sajnos Magyarországon is az üressé váló templomok jellemzőek, az odajárók számához viszonyítva túl nagyok az épületek. Azonban most is vannak nagy lelki megújulások Ázsiában és Afrikában. Sokan keresik a megváltást, mert érzik az űrt az életükben. A világnak szüksége van az újjászületésre, több kell annál, hogy csak névlegesen legyünk keresztyének. A válasz arra, hogy mit kell tennünk egyszerű, a Bibliában Péter is megmondja: „Uram kihez

mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.” (Jn 6,68). Az embernek nem arra kell törekednie, hogy anyagi örökséget adjon tovább, hanem arra, hogy a lelki örökséget, mert ez a legfontosabb. Ez az ünnepi istentisztelet egyben a Jókai Református Általános Iskola istentisztelete is volt, hiszen a hónap utolsó vasárnapjai nálunk családi istentiszteletek. Ez alkalommal 4. évfolyamos tanulók szolgáltak közöttünk néhány verssel és énekkel.

A gyerekek szereplését követően Almási Ferenc nagytiszteletű úr röviden összegezte gyülekezetünk fejlődését az elmúlt húsz évre visszatekintve. Köszöntötte a vendégeinket: dr. Kádár Péterné nagytiszteletű asszonyt, dr. Benke György és Fehér Norbert nagytiszteletű urat, dr. Kriza Ákos polgármester urat, Budainé Kovács Mária képviselő asszonyt, illetve Kiss János alpolgármester urat. Almási Ferenc nagytiszteletű úr köszönetét fejezte ki az elmúlt évben kapott, illetve az önkormányzati képviselőink által az idei évre ígért, a gyülekezeti házunk felújítására szánt anyagi támogatásért. Nagytiszteletű úr külön köszöntötte még kassai testvérgyülekezetünk kórusát, akik szintén elfogadták meghívásunkat az ünnepi alkalomra.

Ezt követően Kádár Péterné nagytiszteletű asszony előadását hallgathattuk meg. A beszámoló igazán személyes, érzelmekkel teli volt. Nagytiszteletű asszony beszélt a korábbi nagy tervekről, hiszen a templom leégése előtt éppen

felépítésének 60. évfordulójára készültek. Szándékukban volt tűzriasztó rendszert kialakítani, a tetőt, falakat átkenni. A tűzesetet követően tudták, hogy a templomot újjá kell építeni, szerették volna legalább a toronytestet felépíteni a 60. évfordulóra és nagy álmuk az volt, hogy szólaljon meg aznap a harang. Ezt sikerült is megvalósítani. Nagytiszteletű asszony örömmel osztotta meg azt az élményt, amikor a harangok hangja újra bejárta Miskolcot. Ez akkor nekik a reményt, az élet hangját jelképezte. Beszámolt a felszentelési istentisztelet megszervezésének körülményeiről is: az ilyenkor szokásos protokoll nehézségeiről, az előkészületekről, az istentiszteletről, néhány apró kulisszatitokról. Az ünnepi készülődés hangulatát a lelkész házaspár számára beárnyékolta az a tudat, hogy ekkor még több, mint 10 millió forint hiányzott ahhoz, hogy ki tudják fizetni a számlákat. Másfél éve hiába várták ezt a pénzt, mert csak ígéret volt rá, de nem érkezett meg. Csodálatos módon a felszentelés előtti napon, szombaton nagytiszteletű asszony kapott egy telefonhívást, melyre máig szó szerint emlékszik: „Ügyeteket tekintétek el-

intézettnek.” Így már a lelkész házaspár is kiélvezhette az ünnepi istentisztelet minden pillanatát. Három istentisztelet volt aznap, annyira sokan jöttek, hogy nemcsak a templom telt meg, hanem a templomkert is, sőt sokan a Petőfi téren kivetítőkről követték az eseményeket.

A templom újjáépítése egy hatalmas nemzetközi összefogás eredménye: nagytiszteletű asszony elmondta, hogy milyen adományok érkeztek erre a célra: 46 000 nyugatnémet márka, 16 800 USA dollár, 22 ezer svájci frank. Ez az ügy túllépte a felekezeti határokat: az első adományt a minorita testvérek ajánlották fel, az építéshez szükséges borovi fenyő felét ajándékba adta a szepesváraljai római katolikus püspökség. Nagytiszteletű asszony elmondta, hogy az események kapcsán olyan kapcsolatrendszer alakult ki, amely sok lelkésznek hosszú évek munkája alatt adatik csak meg. Ennek közvetlen hozadéka a Jókai Iskola átvétele volt.

Dr. Kádár Péterné hiteles és élettel teli bizonyágtétele után a kassai testvérgyülekezet főgondnoka, Újlaki Ferenc köszöntötte a gyülekezetet. Elmondta, hogy sok templomban és katedrálisban

ünnepi istentisztelet Gyülekezetünkben

járt már Európa-szerte, ahol Isten szigorát érezte. A mi templomunkban viszont Isten szigora mellett érezni lehet Isten simogató szeretetét is. Ezután a kassai testvérgyülekezetünk kórusának szolgálatát hallgathattuk meg.

A gyülekezet, a Jókai Iskola és a Miskolci Műemlék Deszkatemplomért Alapítvány templomtörténeti vetélkedőt rendezett az iskola felső tagozatos diákjainak, melyre az ünnepi istentisztelet megelőző héten került sor. A vetélkedő célja az volt, hogy a gyerekek is jobban magukénak érezhessék a templomot. A díjak átadására – melyeket az Alapítvány biztosított az ünnepi istentiszteleten került sor. Az alapítvány eredeti célja a templom újjáépítésében való közreműködés volt, de mivel ez a cél megvalósult, az alapítvány más célokat keresett. Többek között közreműködik az istentiszteleten is sokat emlegetett „lelki ház építésében”, ezért tartotta fontosnak, hogy biztosítsa a templomtörténeti vetélkedő díjait.

Az istentiszteletet a kassai kórus szolgálata, majd a Himnusz zárta. Gyülekezetünk minden jelenlévőnek egy kis könyvjelzővel kedveskedett, amelyet közösségünk egyik tagja tervezett és készített az alkalomra.

Úgy gondolom, hogy az elmúlt húsz év eseményei nagyon fontosak a gyülekezetünknek, hiszen nagy dolgokat éltünk át a leégés és az újjáépítés kapcsán. Nem szabad azonban, hogy ez határozza meg egy gyülekezet életét, hiszen a templom épületén messze túl kell, hogy mutasson maga a „lelki ház”. Sok munka áll mö-

göttünk, de előttünk is: amellett, hogy szeretnénk felújítani, korszerűsíteni a gyülekezeti házunkat, törekszünk a gyülekezet lelki építésére is.

Bányainé Rónai Tímea

Bibliaköri találkozó

Az első pünkösdkor a bábéli események ellenkezője történt: a különböző nyelvet beszélő emberek a maguk nyelvén hallották az Isten nagyságos dolgait, az evangéliumot Jézus Krisztus haláláról, feltámadásáról és az Általa nyert örök életéről. Így a teljesen különböző háttérű, életkorú emberekből megalakult az első gyülekezet, ahol egy szívvel, egy akarral dicsérték Istent.

Olyan világban élünk, ahol bár ugyanazt a nyelvet beszéljük, mégis a rengeteg változás nyomán főleg a különböző életkorúak nehezen értik egymást. Ez az egyházban is fellelhető probléma.

Ezért is döntöttem úgy, hogy pünkösöd előtt egy nappal, június 8-án, szombaton a gyülekezeti házba összehívom valamennyi bibliakör tagjait egy közös évadzáró alkalomra. Fontosnak tartjuk a presbitériummal karöltve, hogy gyülekezetünkön belül egyre jobb legyen a kommunikáció, egyre jobban ismerjük meg egymást.

A Szenior bibliakör, Kövess Engem kör, FeTa, Hajnal kör, az ifi, a Kálvin kör és a presbitérium tagjait vártuk, akik közül összesen mintegy 30-40-en voltak együtt. – Pszichológusok, segítő

szakmákban dolgozók a közös játékot javasolják egy egymás számára kevésbé ismert közösség tagjai ismerkedéséhez. Nagyon egyet értek vele, de még ennél is hatékonyabb, a kapcsolatokat jobban erősítő lehetőség a közös munka. Hiszen amikor meg kell emelni egy nagy tárgyat, akkor ott több embernek muszáj egymással kommunikálni, egymásra figyelni, együtt megoldani egy feladatot úgy, hogy közös álláspontra helyezkednek annak véghez vitelében. Amikor a feladat véget ér, nyugtázzák magukban az elért eredményt, kiértékelik, hogy jól csinálták-e, vagy a következő alkalommal szükséges-e változtatni valamiben? Két cselekvés között megismernek egy új dolgot és kiderül a másiktól, hogy mit szeret stb. – Elindul a beszélgetés, egymás megismerése. És amikor vasárnap találkoznak a templomban, már más-keppen hangzik az „Áldás, békesség!”, hiszen van közös élmény, már többet tudnak egymásról.

Ilyen módon a bibliai körök találkozó munkájával indult: a gyülekezeti házat ürítettük ki teljesen, felkészülve az ünnep után kezdődő felújításra. Hasznos és áldott közösségünk volt. A munka közben megbeszéltük, milyen jövőbeli terveink vannak a gyülekezeti ház további felújításával kapcsolatban.

A munkát követően beszélgetés, kis játék, közös énektanulás, Isten dicsérete töltötte be a termet. – Sokat megtudunk egymásról, a különböző generációk tagjai újra megtapasztalták, hogy mi mindannyian ugyanazt a változhatatlan Krisztust imádjuk és szolgáljuk még

ha életkorunkból, tapasztalatainkból és gondolkodásunkból fakadóan némileg eltérően is. A különbözőség azonban nem elválaszt, hanem meggazdagít. Ezt a gazdagodást éltük meg mindnyájan ezen a délutánon. Az idősöknek reményiséget adhat a fiatalok jelenléte, odaadása, szolgálatkészsége a jövőre nézve, a fiataloknak pedig az idősök bölcsessége, tapasztalata, szeretete nyújt biztonságot. Pünkösöd után semmi sem választhat el minket egymástól, csak a bűneink. Ha azonban Krisztusra figyelünk, különbözőségeink megerősítenek, örömet okoznak, és nem elválasztanak. Ezt az erősödést, áldott közösséget adja meg Urunk a nyári szünet utáni időszakban is nekünk! – Mire az újság megjelenik, reménység szerint az évadkezdő bibliai körök találkozóin is túl leszünk: mindenki idézze fel magában ezeket az alkalmakat és erősödjünk Krisztushoz tartozásunkban és összetartozásunkban. Vagy ahogyan egyházunk 2009 óta jelmondatként választotta: Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!

*Almási Ferenc
lelképásztor*

Fiatal Felnöttek Köre

Az év elején indult el a Fiatal Felnöttek Köre, mely nagyrészt a korábbi ifik (EGYIK és Timóteus ifi) gyülekezetünkben maradt tagjaiból áll. 2018 év elején merült fel többünkben is az igény, hogy rendszeresen találkozzunk az istentiszteleteken kívül is. Néhány

társasozós, filmnézős este után elkezdünk lelki alkalmakat is tartani, először havonta majd pár hónap múlva kéthetente. A tavalyi év végén döntöttük el, hogy hetente fogunk összegyűlni. Azóta egy-két „külsős” (nem gyülekezetünkbe járó) fiatal is csatlakozott hozzánk.

Célunk Isten mélyebb megismerése, hitünk megélése, egymás bátorítása és segítése tapasztalataink, gondolataink és bizonyosságaink megosztása által. További cél a minőségi kikapcsolódás (közös játékok, kirándulás, túrázás), illetve barátságok építése és ápolása. Alkalmainkon különböző témákat dolgozunk fel vezetett, ám mégis kötetlen beszélgetésekben. A záró imaközösség után gyakran maradunk még játszani, beszélgetni. Szeretettel várunk minden érdeklődő 25-35 év közötti fiatal felnőttet szerdánként 18 órától a parókiára! Kérjük a testvéreket, hogy hívogassanak az alkalomra! Nem feltétel a gyülekezetünkhöz tartozás.

Érdeklődni a fiatalfelnottek.tetemvar@gmail.com email címen vagy a +3620/2847581-es telefonszámon lehet.

Jobbágy Dávid

Házaspári csendesnap

Gyülekezetünkben másodszor került megrendezésre a házaspári csendesnap. Fontosak az ilyen alkalmak, hiszen ebben a rohanó világban nagyon kevészer tudunk megállni azért, hogy magunkra, a családunkra, házastársunkra és legfőképp Istenre szánjunk megfelelő minőségi időt, pedig nagy szükségünk lenne erre.

Idén a házaspári csendesnapot május 18-án rendeztük meg a Jókai Református Általános Iskolában, ahol Gál Lajos szeghalmi baptista lelkipásztor tartott előadást a keresztyén házasságról „Házasság szervíz” címmel.

Az előadásban szó volt arról, hogy az első hely az életünkben mindig Istené, nála sem a házastárs, sem a gyerekek nem lehetnek fontosabbak.

Fontos a házastársunkkal együtt töltött idő, akár olyan tevékenységeket, alkalmakat is be kell vállalnunk a házastársunk kedvéért, amit mi nem szeretünk (például bevásárlás). Így az egyikünk számára kevésbé kedvelt tevékenység is értékes együtt töltött idővé tud válni, ami által kifejezzük a másik iránt érzett

Fiatalfelnöttek Köre

szerepetet, tiszteletet is.

A kezdeti rózsaszín köd egy idő után felszáll, a monoton hétköznapiak során előjönnek a problémák, rájövünk, hogy a házastársunk sem tökéletes. Ilyenkor nem kell kétségbe esni, nem szabad feladni a házasságot, hanem Isten segítségét kell kérni, szeretetben kell elhordozni a másikat. Istentől kaptuk a házastársunkat ajándékba, nem visszaváltható, nem csereszabatos!

A tartalmas előadást követően egy kis játékkal is szerettünk volna kedveskedni a résztvevőknek. Ha már a téma a szerviz volt, így az volt a cél, hogy a játék is illeszkedjen ehhez a tematikához: különböző női és férfi szerszámokat, eszközöket vetítettünk ki, amit az adott tárgy felhasználójától függően az ellenkező nemnek kellett kitalálnia, hogy mi is lehet, amire használjuk. Érdekes volt levonni az eredményből, hogy mennyire különbözőek vagyunk, mégis mennyire jól tudunk együtt működni, mennyire jól kiegészítjük egymást.

A napot egy kellemes ebédrel zártuk, mialatt lehetőség volt kötetlen beszélgetésre is.

A tavalyi alkalomhoz hasonlóan a gyer-

mekek számára most is kézműves gyermek foglalkozást biztosítottunk.

Ezúton szeretném még egyszer megköszönni mindenkinek, aki segített a csendesnap megszervezésében, lebonyolításában!

Bízom abban, hogy jövőre ismét találkozunk mindenkivel, aki az idei alkalmon jelen volt, illetve természetesen bátorítunk minden kedves házaspárt, jegyespárt, hogy jöjjenek a házaspári csendesnapra, hiszen a házasságot is gondozni, ápolni kell, amire az ilyen alkalmak nagyszerű lehetőséget biztosítanak.

Bányainé Rónai Tímea

Nyári élményeim

Lassan vége a nyárnak, a szabadságnak, jönnek a „nemszeretem” napok, amikor rövidülnek a nappalok, kevesebb a fény, több a feladat. A gyerekek elindulnak az iskolába, a dolgozók belevetik magukat a munkába, lelkészeink a gyülekezeti szolgálatba. Elindul az új tanév, elkezdődnek a bibliaórák, „Jókaik” istentisz-

házaspári csendesnap képei

teletek, presbiteri gyűlések, gyülekezeti programok. Szeptembertől úgy felgyorsulnak az események, hogy észre sem vesszük, és már adventben vagyunk... Kicsit úgy érzem magam, mint amikor iskolás koromban dolgozatot kellett írni az irodalomórán és elmondani, kiírni magamból azt, ami a nyáron történt velem. Annyi a különbség, hogy akkor azt kötelező volt tenni - és persze kiszépittem, kiszíneztem a történetet -, most pedig azt a tapasztalatomat szeretném megosztani, ami nagyon is valóságos.

Isten ajándéka volt számomra az a „betániás” hitmélyítő hét Hajdúszoboszlón, melyen már sokadszor vehettem/vettünk részt szűkebb családommal. Az volt a különbség, hogy most először nem a családin, hanem az első héten, a csendesebb, elmélyülősebb hétre tudtunk elmenni. Nagyon gazdag tanítást kaptunk, reggel áhitattal kezdtünk és délelőtt volt az igei tanítás. A hét igéje: a *Jel 3,8*-ból *„Íme, nyitott ajtót adtam éléd, amelyet senki sem zárhat be.”* Nekem különösen az esti szolgálatok jelentettek sokat, melynek témája „A lelki élet alaptörvényei” volt. Sokszor magamra ismertem, tükröt tartott elém az ige. Délelőtt és késő délután a kis csoportban beszéltek meg - az előzőleg feltett kérdések alapján - , hogy ki mit „kapott” az igéből, tanításokból. Én most ebben a szolgálatban vehettem részt, mint kiscsoport vezető.

Nyilván csak néhány gondolatot, benyomást tudok megosztani a testvéreikkel. Az egyik az, hogy nagyon fáradtan, testi-lelki terhekkkel érkeztem, de nyitott szívvel és nagyon vágytam arra, hogy ne

így menjek haza és ezt gazdagon megadta, megáldotta az Úr! Valóságosan megtapasztaltam azt, amit Jézus kínál mindnyájunknak: *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”* Ami bennem ezen a héten maradandó nyomot hagyott az az volt, hogy az első naptól kezdve kerestem az alkalmat arra, hogy le tudjam tenni a bűneimet, terheimet. Elejétől kezdve arra biztattam mindenkit, hogy ne vigye magával haza azt, ami fáj, ami nyomasztja, terheli. Kérjen lelkigondozói beszélgetést, vagy keressen egy olyan testvért, akivel együtt tud imádkozni. Legyenek bűnvallások, lelki beszélgetések, közös imádságok! Nagy öröm volt számomra, hogy több testvér megosztott velem dolgokat, és együtt tudtunk imádkozni, és olyan is volt, aki átadta az életét Jézusnak! Engem is megajándékozott az Úr olyan testvérral, akinek kiönthettem a szívemet és kaptam igei vezetést, tanácsokat. Újra megérezhettem az első szeretetet, a „szabadítás örömét”, amikor minden rejtett bűnömet is megvallhattam. Újra és újra szükségünk van arra, hogy keressük az ilyen alkalmakat, mert nem tudunk világitani, elszürköl a hitünk, elerőtlenedik a bizonyágtételünk, mert a bűn láthatatlanul beszövi a hívő életünket. Olyan, mint a pókháló, szinte láthatatlan, de ami belekerül, azt nem engedi el. Vagy mint a világitótorony, amit naponta több órán át tisztogatnak a rárepült bogaraktól, piszoktól, hogy a hajók ne hogy célt tévesszenek. A bűn céltévesztés! Nagyon hálás vagyok az Úr Jézusnak, hogy megtapasztalhattam

az evangélium gyógyító erejét, örömét és azt, hogy „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.*”

(1Ján 1,9) Biztatok és bátorítok mindenkit, hogy keresse az ilyen alkalmakat, amikor több napon keresztül hallgathatja az igét, elgondolkozhat az életén, erősítheti hitét és megvallhatja bűneit. Szívesen és örömmel segíték ebben. Testvéri szeretettel:

Tokodiné Baji Timea

Gyülekezeti tábor, Pányok 2019

Akik már tavaly is ott voltak, mint mi is, ismerősként érkeztek az idei gyülekezeti táborunkba, noha tudtuk, más lesz ez, mint az első volt. Most teljesedett ki igazán a több generációs együttlét azzal, hogy az ifi korosztállyal összevontan szervezték a tábort. Hamar kiderült, felesleges volt aggódnunk amiatt, hogy túl sok konfliktussal jár majd ez az együttlét. Már az érkezéskor nagyon jó érzéssel töltött el bennünket, hogy az éppen ott lévő fiatalok kérés nélkül is szívesen segítettek a csomagjaink cipelésében és

általában mindig készségesek voltak.

A tábor életének egyik jellemzője a munkamegosztás, ami főleg a konyhai és a takarítási munkákban nyilvánult meg. Itt azért a kezdetben voltak döcönők, látszott, hogy vannak, akik számára ez újszerű és szokatlan, de aztán ők is hamar beletanultak.

Csak dicséret illeti a szervezőket azért a bölcsességért, ahogyan megvalósították az „együtt, de olykor mégis külön” elvet a korcsoportos bontással. Az óvodás korúak számára mindig volt olyan foglalkozás, ami őket lekötötte. Köszönjük ezt elsősorban a Jókais óvodánk óvónőinek, akiket így mi is jobban megismerhettünk. A nagyobbak már a délelőtti előadásokat is meghallgatták, amit aztán külön, maguk között beszéltek meg Harangozó Dóra értő vezetésével. Délutánonként pedig számukra külön játékos programokat szervezett segítőtível együtt. A délelőtti előadásokat három alkalommal is „külsős” meghívott előadók tartották. Először Sándor Frigyes evangélikus esperes, aztán Püski Lajos Debrecen-nagyerdei ref. lelkész, majd Szalkai József minorita atya kötötte le figyelmünket élvezetes előadásával. Az

Tábori életképek

előadások után mindig beszélgetés következett a hús árnyat adó fák alatt körbe ülve. Ezek az alkalmak az egymás jobb megismerésének is nagyszerű lehetőségei voltak.

A fák alatti beszélgetésnek persze az is feltétele volt, hogy valóban igazi nyári idő legyen, ami többnyire így is volt. Igaz, hogy ezen a héten csapott le Aba-újra egy pusztító heves vihar (Kassán – tőlünk kb. 15 km-re- brutális jégesővel), de bennünket csak a vihar széle ért (néhány beázott sátor látta kárát) – ebben is Isten nagyságát és jóságát élhettük meg. Délutánonként változatos fakultatív programok voltak: pl. az abaújváriak nagyszerű bábelőadása, a tábor alatt elfolyó patak élővilágának tapasztalati megismerése Gólya Zoltán igazgatóhelyettes úr bemutatásában, vagy éppen kirándulás a sátoraljaújhelyi Zemplén kalandparkba. Persze volt, aki inkább az ebéd utáni szunyókálást választotta.

A vacsora után a kicsik számára egy-egy lelkes kis csapat bábelőadást rögtönzött, vagy éppen egy mesét jelenítettek meg sok humorral, leleménnyel és szeretettel. Ezek az előadások a 30-40-50 stb. fölötti nagy gyerekek körében is zajos sikert arattak. A nap zárásaként, rendszerint 10 óra után, olykor éjszakába nyúló jó hangulatú és tartalmas kötetlen beszélgetésre gyűlt össze az ebédlőbe 10-20-30 felnőtt táborlakó.

Persze, a közös éneklés is része volt minden napnak, sőt napszaknak, amihez nagy segítséget jelentett az ekkor megjelent „Énekeljétek az Úrnak, mert felséges” c. tetemvári énekfüzet.

Sorolhatnánk még a tábori élményeket,

eseményeket, áldásokat, de inkább azzal zárjuk beszámolóinkat, hogy hálát adunk Istennek mindenkiért, akivel együtt lehettünk, köszönetet mondunk a szervezőknek és a tábor vezetőknél nagy munkájukért, és biztosak vagyunk benne, hogy azzal a vággyal szívünkben tértünk haza, hogy de jó lenne újra eljönni!

*Dr. Benke László presbiter és
Dr. Benke Lászlóné Nagyházi Erzsébet*

Tábori beszámoló

Madáracsicsérgés, gyerekzsivaj, ping-pong labda pattogás, árnyas fák alatt beszélgető emberek. Ez a kép jut eszembe, amikor visszagondolok az idei gyülekezeti táborunkra. Ami leginkább egy nagy szeretetteljes családi összefüggéshez hasonlítható, végső soron az is: Isten nagy családja, az ő gyermekeinek találkozása. „*Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is...*” (1Kor 12,12)

„Mikor ide beléptem éreztem, hogy itt van a Szentlélek közöttetek.” – mondta Sándor Frigyes evangélikus lelképásztor, aki fiatalos lendülettel tanított arra, hogyan vállaljuk fel hitünket a hétköznapi életben, és éljük meg azt a csodát és erőt, amely Krisztus követésében rejlik. Szemléltetésképpen láthattunk különleges gyógyulásokról filmrészletet, bizonyágtételeket arról, ki-ki hogyan találkozott Jézus bűnbocsátó kegyelmével és ez miképpen hatott további életére.

Nagyon örültem, hogy ezen a napon Jézus követése mellett döntöttek fiatalok. Áldáskérő imában vitte őket az Úr elé Frigyes testvér.

„Egység, nem egyformaság” – Szólt a tábor mottója. Ennek fényében Püski Lajos a Debrecen Nagyerdei református gyülekezet lelkipásztora nagyszerű képet hozott: egy szimfonikus zenekarhoz hasonlította a gyülekezetet. Mint ahogy a zenekari tagoknak is adott a szólam, amit játszani kell, a gyülekezetben is adódnak feladatok, szolgálati lehetőségek. Jó, ha nem cseréljük fel a szerepeket, mivel a zenekarban sem cserél helyet a hegedűs a trombitával, úgy a gyülekezetben is előrehaladást jelent, ha mindenki a saját testhezálló feladatát végzi.

Hálás vagyok a szolgálattelvőknek a jelenlétükért, áldozatos munkájukért: Almási Ferencnek, Almásiné Tar Gabriellának, Harangozó Dórának, Sándor Frigyesnek, Szalkai Zoltán Józsefnek, és a kreatív gyermekfoglalkozásokért Rózsahegy Eszternek. A közös beszélgetésekért, azért hogy minden résztvevő őszintén tudott nyilatkozni a csoportos beszélgetések alkalmával és megoszthatta látásmódját az adott témában.

Mikor érkeztek az esték a kicsi gyermekek tanúságos esti mesét hallhattak, amit bábszínház, jelenet, vagy éppen duplo lego felhasználásával tettek az előadók érdekesebbé. Hozzáteszem a nap ezen eseményét a tábor apraja-nagyja nagy figyelemmel kísérte. Az alakítás pedig minden esetben zseniálásra sikeredett, szem nem maradt szárazon.

A picik lefektetése után lehetőség nyílt további kötetlen beszélgetésre. Megosztottuk egymással például: Ki-ki hova utazna el, ha lehetősége nyílna rá? Mi a kedvenc igeverse? Volt-e emlékezetes igehirdetés az életében? Ki mit bánt meg az életében és mit tenne másképp, ha változtathatna rajta? Az ifjúság külön tanítás sorozaton vehetett részt, mely témája a társtalálás, házasság, Isten terve mindezzel. A lányok bizalmas beszélgetéseit Harangozó Dóra testvérnő vezette. Ezzel egy időben a fiúk is tudhattak maguk mellett egy lelkes mentort Jobbágy Dávid személyében, aki nemcsak lelki oldalon értett szót a jövő generációjával, hanem éjszakai túrát, sport eseményeket, kirándulást szervezett a csapatnak. Remélhetőleg a fiatalok is úgy döntenek, hogy jövőre is együtt tölthetjük ezt a he-

életkép a gyülekezeti táborból

tet, maradandó élményekkel telve térhetünk haza és várjuk a jövő évi táborozást. Bátorítok minden kedves gyülekezeti tagot, hogy csatlakozzon hozzánk, ismerjük meg egymást kicsit közelebről!

Jobbágy-Balog Boglárka

Pányoki emlékek

Az idei évben a gyülekezeti tábort Pányokon rendezték meg, amin mi is részt vettünk az ifjúsági csoporttal. A délelőtti tartalmas előadások után a délutánok is szórakoztatóak voltak: elmentünk túrázni a közeli TV toronyhoz, meglátogattuk a sátoraljaújhelyi bobpályát, csapatversenyeken vettünk részt, vagy akár fakultatív láthatatlan színházban is lehetett részünk. Egyik nap a legkisebbek is megnézhatték egy külön, nekik szervezett bábszínházi előadásban Sün Benő kalandjait. A kis területen, amit arra a hétre birtokba vettünk, sátorozásra is volt lehetőség, így pár éjjel kint aludtunk. Egész héten sütött a nap, viszont egy délután mégis rosszra fordult az idő. A jókedvünket még az eső sem állíthatta meg: társasjátékot játszottunk az ebédlő-

ben és beszélgettünk a szobákban.

Robb Horkay Júlia

Pányok 2019, az egyik legjobb táborozás volt, amin eddig valaha is részt vettem. Ebben a táborban nem csak a remek társaság és a kedves, odaadó lelkipásztorok és presbiterek voltak, akik ily módon feldobták ezt a hetet, hanem maga a helyszín. Ez a kis falucska pont megfelelő hely arra, hogy elszigetelve a nagy városoktól, jobban megismerjük egymást és együtt közelebb kerülhesünk Jézushoz.

Gyurkó Bence

Egy korszak lezárása

Augusztus 24-én ünnepi istentiszteleten vettünk részt, melyet a Liebenzelli Misziói Alapítvány és a Pasaréti Gyülekezet szervezett dr. Keszi Krisztina zambiai szolgálatának lezárása alkalmából.

Az alapige *Jn. 12.24-26* volt. Az igehirdető kifejtette, hogy aki Krisztust követni akarja, annak mellette van a helye és nem csak azt a kérdést kell felvetnie,

a legifjabb táborozók

hogyan, hanem azt is, hogy merre. Hozzátette, hogy nem mindenkinek szól ugyan az elhívása egy távoli országba, de mindenkinek van elhívása. Az tehát nem vitás, hogy el kell indulnunk, a kérdés csak az, hogy van-e hozzá bátorságunk, hiszen ez azt jelenti, hogy teljes életünket, személyiségünket, gondolkodásmódunkat Krisztus akaratához kell igazítanunk.

Ezt tette Krisztina is 12 éves szolgálatában, melynek – elmondása alapján - nem csupán a kezdete volt kihívás, de annak vége is, hiszen egy több mint egy évtizedes időszakban természetes módon alakul ki kötődés mindenhez, ami körülvesz. Krisztina viszont hangsúlyozta azt, hogy semmiképp sem akart helyhez, szolgálathoz, vagy akár emberekhez ragaszkodni. A szolgálat lezárására egyértelmű üzenetet kapott egy igehirdetés során, melynek középpontjában Sámuel próféta egy életszakaszának lezárása állt, aki miután megöregedett, megöszült, nem folytatta tovább addigi szolgálatait, mivel máshol más feladat várt rá. Ez segítette Krisztinának megérteni, hogy Isten nem eredményt vár, hanem engedelmességet és az új feladatot csak üres kézbe tudja helyezni, amihez az előzőt el kell engedni.

Lelkipásztorunk azt a kettős feladatkört emelte ki köszöntésében, mely Krisztina zambiai életét kísérte: orvos misszionáriusként a testet gyógyította ugyan, de tette mindezt figyelemmel a lélekre, az Áldott Orvos kezébe ajánlva azokat az embereket, akik rá voltak bízva, és akiket érezhetően nagy szeretettel vett körül. Végül gyülekezetünk nevében egy

fali díszet adott át a tiszteletes úr, melyen a lélek gyümölcsei voltak feltüntetve, szimbolizálva ezzel azokat az ajándékokat, melyekből Krisztinán keresztül mások gazdagodhatnak.

Jó volt ezen az ünnepi alkalmon is hallani Krisztinát arról, hogy adott neki Isten erőt, bátorságot, vagy éppen kreativitást azokhoz a feladatokhoz, melyekkel napi szinten találta szemben magát abban a távoli országban. Krisztinának kívánom, hogy találja meg következő szolgálati területét, magunknak pedig azt, hogy ilyen tisztán lássuk életünkben, hogy Isten milyen területen akar minket használni és merjünk arra igent mondani.

*Kovács Andrea
presbiter*

Hívogatás az ifjúsági csoportunkba

Egy alkalom. Az élet nagy kérdései nem csak a felnőtteket foglalkoztatják, sőt! Miért élek? Merre tartok és amúgy mi nek? Van feladatom, küldetésem vagy csak túlélek, hogy aztán meghaljak? Van értelme az életnek?! Napjaink kérdéseire van keresztyén válasz? LMBTQ, gender, házasság és válás, abortusz és eutanázia, túlnépesedés, világméretű járványok és háborúk, terrorizmus stb... Ilyen és hasonló témákra, kérdésekre keresünk választ a Biblia segítségével.

Egy hely. 11-18 éves fiatalok péntek esti találkozási helye. Itt nem csak a Biblia és énekeskönyv kerül elő, hanem a darts tábla, a pingpong ütők, és a társasjátékok is. Időnként megesik, hogy kitakarít-

juk a termünket, amit mindig egy közös „mekizéssel” zárunk. Van, hogy vattacukrot sütögetünk, van, hogy filmezzünk és van, hogy nekivágunk egy jó kis erdei túrának. De a legjobbak: a táborozások - legyen az két nap, vagy egy hét.

Egy lehetőség. Bekapcsolódni egy olyan közösségbe, ahol őszinte szeretetkap-

csolatok kiépítésén dolgozunk. Központban Isten szeretetét tartjuk, az Ő szeretetének a megélése pedig sokszor könnyebb közösségben.

Gyere bátran, téged is várunk!

*Harangozó Dóra
vezető hitoktató*

BIZONYSÁGTÉTEL

Tönk az út közepén

Immár évek óta résztvevője vagyok azon lelkes kis közösségnek, akik a templomunk külső és belső környezetének éves gondozását végzik. Így történhetett az, hogy két évvel ezelőtt, a Szeghalmy sírt és környezetét szépítettük néhány lelkes testvéremmel egyetemben. A díszkert ápolása során vetődött fel bennünk az a gondolat, hogy a templomunkat tervező igen tehetséges építész védett sírját még nagyobb becsben kellene tartanunk. De hogyan? A sírt nehéz megközelíteni. Valami útra lenne szükség azért, hogy évközben is bejárható legyen ez a szép temetői parcella. Utat vagy legalábbis ösvényt kell építeni a könnyebb megközelítés érdekében a sírhoz, született meg a nem nagy port kavart, de annál fontosabb döntés. Voltunk öten, hatan is ebben a munkacsoportban, így a drótkerítés melletti rézsű szépen teraszosodott. Az út formálódott, lehetővé téve a könnyebb bejárást a temető alatti díszkertbe a Szeghalmy sírhoz. A nap közepén azonban elértünk egy nagy bodzafa tönkjéhez, ami éppen a tervezett utunk közepén állt. A szűk hely miatt a tönk kikerü-

lése, vagy átlépése, nem volt lehetséges, így javaslatom alapján a döntés percek alatt megszületett. A tönköt kiemeléssel el kell távolítani, ugyanis útban van és akadályozza az egyébként nemes és jó cél megvalósítását. A döntést tett követte. Hárman álltunk neki a tönk körbe ásásának. Izzadtunk, de egy napi munka árán sem tudtuk a tönköt kiemelni. Igaz 40 centiméter mélységig eljutottunk. A munkát elnapoltuk. Később egyedül jártam vissza a tönkhöz, aminek a kiemelése később másfél méter mély munkagödört eredményezett. A gyalogösvény elkészült. Az akadályként fennálló fatönk megsemmisült. A tönknyűvő, de lelket emelő munkám során az arra járó templomlátogató turistákat kalauzoltam, de leginkább egyedül gondolkodtam Szeghalmy Bálintról és arról, hogy mit miért tett ő és mit miért teszek én. Az akkor a fejemben forgó gondolatok közül fésületlenül néhányat most itt írok le. Ezek a gondolatok a templom közelsége okán Szeghalmy Bálinthoz és az én személyes Istenbe vetett hitemhez kapcsolódnak. Meglepő, hogy Szeghalmy Bálint szakmai munkássága során 91 épületet tervezett, ebből 59 templom volt. A ter-

veit többször átrajzolta, az apró részletekig kidolgozta a rajzokat. Eredményei alapján Miskolcon a város főépítészévé választották. Álnéven két pályázatot adott be a Deszkatemplom építészeti megvalósítására. Azért álnéven, mert a feladatkörével kapcsolatban a tervezés és annak engedélyezése összeférhetetlen lett volna. A pályázatot névtelenül is megnyerte. A Deszkatemplom felépült. Az építész politikai főbúne az volt, hogy Horthy Miklós figyelme és anyagi támogatása mellett Kenderesre református templomot tervezett. Ezért a háború után szakmai és politikai száműzött lett. Németországba emigrált feleségével. Nyugdíja nem lévén, magyaros motívumokkal díszített akvarellek eladásából maradt életben feleségével együtt. 1963-ban - amikor én egyéves voltam - halt meg Németországban elfeledett építész-ként. A sírkertünkben

A mosonmagyaróvári ref. templom

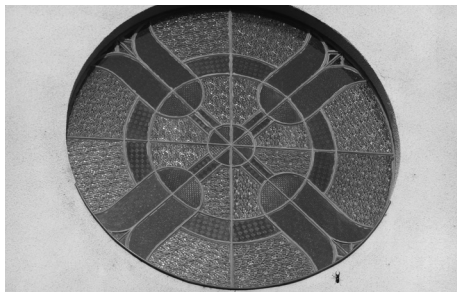
ma is látható márvány síremléket német szomszédja emelte a tiszteletére. A sírfenntartás díját Deggendorfban már senki sem fizette, a sírt szanálták. 2000-ben Pintér Zoltán főgondnokunk exhumáltatta és ő maga hozta haza a hamvakat Miskolcra. Ezek az általam önkényesen kiválasztott életrajzi morzsák jelzik azt, hogy a tervező magasztos templomépítési céljainak elérésében az életútja során hányszor szembesült olyan akadállyal, képletesen fatönkkel, amit nem tudott

megkerülni. Istenbe vetett hitével neki kellett állnia az akadály legyőzésének. Az eredmény sok istenfélő keresztyén magyar ember számára látható.

Engem gyermekfejjel nem érdekelt a templom tervezőjének sorsa, küzdelmes élete. Pedig mint később olvastam, a tervező Szeghalmy Bálint élete telve volt nehézségekkel. Úgy is írhatnám képletesen, hogy Szeghalmynak sok tönköt ki kellett ásnia az útjából, annak érdekében, hogy a tehetsége által „a két háború közötti Magyarország templomépítőjévé” válhasson. Ez bizonyosan nem ment másképp, hanem csak úgy, hogy Istenbe vetett hitével ezt ő meg akarta csinálni.

Kicsit hasonló mindannyiunk élete Szeghalmyéhoz. Az emberi életutak azonban egyediek. Én gyermekfejjel kezdtem el a Deszkatemplomba járni, azért mert ez volt a házunkhoz legközelebb álló református templom. Tízévesen kapcsolódtam be a gyülekezeti életbe. Szocializmus volt, de az 1970-es évek gyermek istentiszteleti csoportja megmaradt a Deszkatemplom közelében. Az Isten által kijelölt jó utunk tehát erre vezetett. A tönkök azonban meredeztek az úton. A Deszkatemplom környezetét szanálták. A házunkat lebontották. A szüleimet munkahelyükön lelkileg terrorizálták. Azonban ezeket a terheket Isten eltávolította az útból. Gyülekezetünkben ma is lelki ge-

rincként támaszkodunk a Bán, a Keczer, a Guba, a Csorba, a Bósz, a Szathmáry családok leszármazottjaira, mert fontos volt számomra és számukra is a Krisztushoz vezető út feltalálása és a nehézségek megszüntetése. Sokan, köztük én is, ebben a csodálatos templomban kezdtük az ifjúságunkat. Konfirmálás után Szilágyi István és Irlanda Sándor utánam nyúlt és elhívott a Deszka ifjúsági közösségébe. Az egyetemem „elsősorban Nehéz, másodsorban Ipari Műszaki Egyetem” volt, tele megkerülhetetlen fatönkökkel és mindez a szocializmus idején. Megtértem. Megtaláltam feleségemet, aki ugyanezt az utat tartotta fontosnak, elhárítva minden akadályt, hogy va-

Szeghalmy féle körablak Mosonmagyaróváron

Nem volt mást tenni, a tervezőtársammal együtt, fénykép után újra kellett tervezni a székeket. A Szeghalmy által megálmodott, ámde utolsó darabig megsemmisült székeket újratervezni igen nehéz volt. Alig volt a kezemben annyi képesség, hogy a szék egyes részletei újra megszülethessenek. Szeghalmy zseniális alkotó és -le merem írni- művészi képessége is lenyűgözött. Igazi „műépítész” volt. Persze, a tönk ekkor is ott állt az úton. A mérnöki kamara a nem szakágban történő tervezés miatt beakarta vonni tervezői engedélyemet. Istennek hála, nem tette. A szék így ma is a templomunkat gazdagítja. Vasárnapról vasárnapra azon ülök feleségemmel, gyermekeimmel együtt.

A krisztusi út biztosan ki van jelölve számunkra. Ki-ki megtérésekor el is fogadja azt. Az út ugyan keskeny, de stabilan járható. Jönnek azonban a fatönkök az úton, amiket nem lehet megkerülni, átugrani sem lehet, de még elnézni sem lehet felette. Marad tehát egyedüli megoldásként a tönkök kiemelése, de mindig Isten segítségével. Ez a megoldásban képletesen és a valóságban is működik. Nekem már 57 évig sikerült. Hitem a tönkök láttán nem rendült meg. Hiszem tehát, Isten segítségével továbbra is menni fog. Igaz, a tönkök száma az úton az évek telésével mintha szaporodna. Áldás, békesség!

*dr. Czél György
tiszteletbeli presbiter*

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Dr. Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás, Kovács Andrea

Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházköztség terjesztésében

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik